

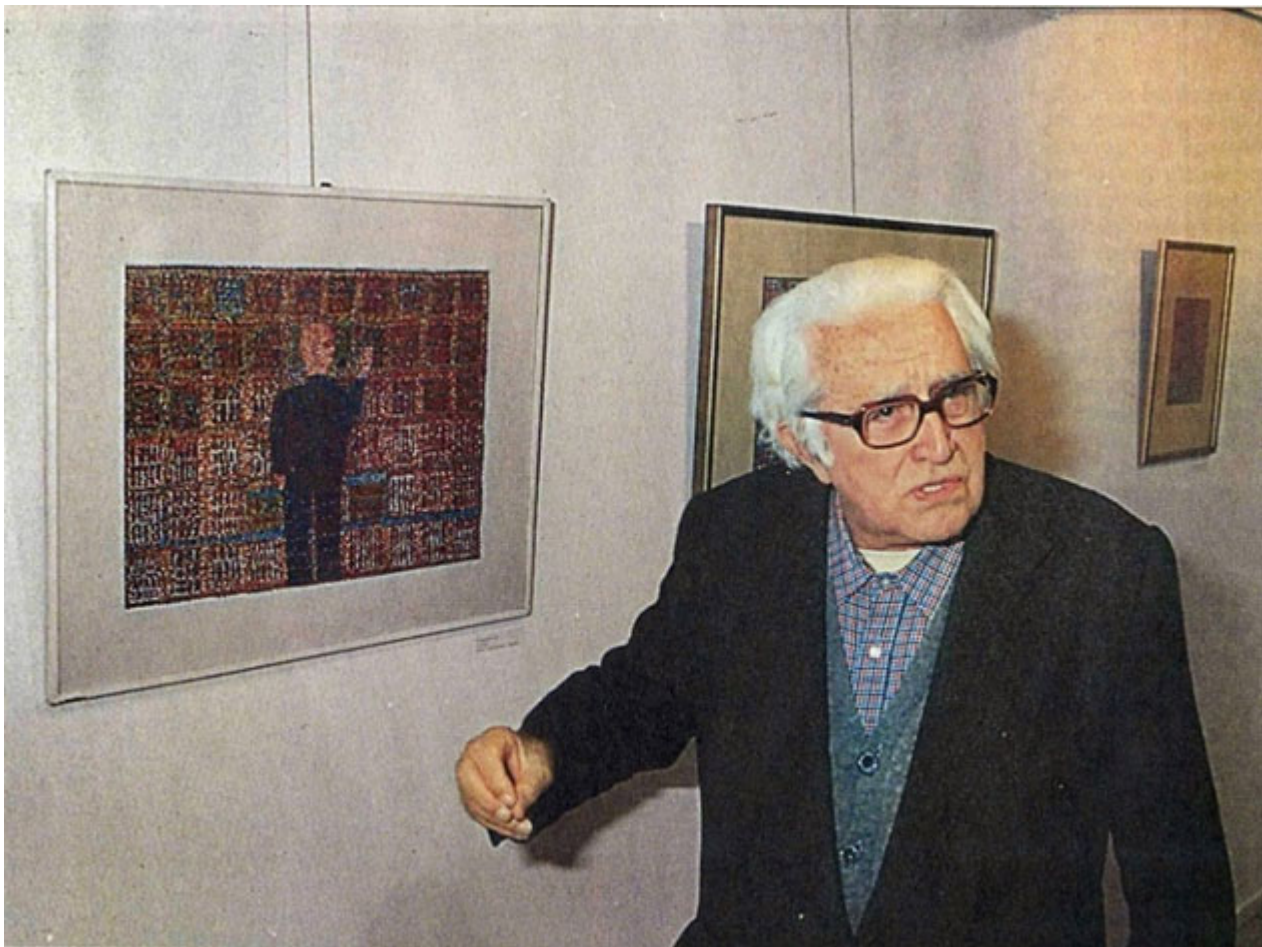
Νίκος Γαβριήλ Πεντζίκης: Ενέπαιξε τον κόσμο; (3ο μέρος) (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Η εργασία του Νίκου Γαβριήλ Πεντζίκη είναι καθ' ολοκληρίαν έργο και καρπός έρωτος. Και μάλιστα σφοδρού!

Όλη η πνευματική εργασία του, γιατί περί αυτού πρόκειται, είναι η αδιάκοπη σύσταση και επεξεργασία μιας μνημοτεχνικής μεθόδου για την αντιμετώπιση του χρόνου. Άλλωστε “ο χρόνος είναι εχθρός και πειρασμός”, και πρέπει να τον αντιμετωπίσει. Γι' αυτό καλλιεργεί τη μνήμη ποικιλοτρόπως, τη συντηρεί με την έως θανάτου υπακοή σ' αυτήν, την επεξεργάζεται, παίζει μαζί της. Μνημειώνει τη μνήμη.

Ο Νίκος Γ. Πεντζίκης συνάμα ξέρει πολύ καλά πως δεν μπορεί να την εκβιάσει. Άλλωστε η όλη διαδικασία βρίσκεται σε ένα πλήρες ερωτικό όχημα, είναι ένα διαρκές παιχνίδι που εντέλει το γνωρίζει πολύ καλά. Δεν τρέφεται από θνησιγενείς ιδέες ούτε μας τις κερνάει.

Δεν είναι αρκετό μόνο να συλλάβεις την αλήθεια, αλλά κυρίως να τη διασώσεις. Ο Πεντζίκης ξέρει πολύ καλά την παραβολή του σπορέως. Οι σπόροι (της αλήθειας) πέφτουν σε ποικίλα εδάφη και μέρη αλλά δεν δίνουν όλοι τον ίδιο καρπό.

Η πεντζικική μέθοδος αποτελεί συνάμα και μια μέθοδο βασανισμού της ίδιας της αλήθειας, της τάξης, της ποιότητας των πραγμάτων.

Η ποσότητα όμως ποτέ δεν τον κουράζει, δεν τον εξαντλεί. Αλλά και ποτέ δεν την εξαντλεί και ο ίδιος, παρ' όλο που είναι παραγωγικός, πληθωρικός, ανεξάντλητος. Και έτσι μοιάζει να βρίσκεται αενάως σε μια διαρκή ανάκριση για τη διακρίβωση της αλήθειας των πραγμάτων.

Γι' αυτό καταφέρνει να εξομολογείται, με τα πράγματα και διά των πραγμάτων, σε μια οργιαστική περιδίνηση, για να διασώσει τη μνήμη. Ως αλήθεια πλέον. Και αυτά συμβαίνουν όταν γράφει, όταν ζωγραφίζει, όταν συνομιλεί. Ακόμη και όταν ονειρεύεται. Εκμεταλλεύεται τα πάντα. Όλα αποτελούν ένα μοναδικό υλικό επίγνωσης, που πρέπει όμως να διηθηθούν μέσα από την πεντζικική μέθοδο και να μας διηγηθούν, ως αφορμή διήγησης, την αλήθεια. Για να καταλήξουμε έτσι στην αλήθεια της μνήμης και στη μνήμη και τη διατήρηση της αλήθειας.

Ένας τρόπος είναι το αναμάσημα, η διά των πραγμάτων επανάληψη και αναφορά. Μόνο έτσι οικειώνεται την αλήθεια. Έτσι αντιμετωπίζει τον χρόνο "που είναι εχθρός και πειρασμός". Ο συνεχής μηρυκασμός στοιχείων που μαρτυρούν την αλήθεια των πραγμάτων είναι η καλύτερη μέθοδος μαστιγώματος του αντικειμένου. Είναι η δική του αδιάλειπτος και νοερά προσευχή. Το κομποσχοίνι του. Σε μια διάλεξή του στη Φιλοσοφική σχολή στη δεκαετία του '80 τον ακούσαμε να λέει πως "το κομποσχοίνι είναι το σπαθί του Μεγάλου Αλεξάνδρου που έκοψε τον Γόρδιο δεσμό". Ο λόγος του και οι μνήμες βασίζονται σε απτά στοιχεία και πράγματα τα οποία τακτοποιεί, κατά το δυνατόν και κατά προαίρεση, επιθυμώντας να αποκαταστήσει το μονοπάτι της επιστροφής σε οικεία χώματα-δώματα. Εκεί που κατοικεί το διαρκές ερωτικό πρόσωπο. Η εργασία του Νίκου Γαβριήλ Πεντζίκη είναι καθ' ολοκληρίαν έργο έρωτος. Είναι ο μεγαλύτερος ερωτικός συγγραφέας. Είναι όλος έρωσ και αποτελεί ένα μοναδικό αντίδοτο για να αποκαταστήσουμε τις σχέσεις μας με τα σύμπαντα.

